Anul al 51-lea — 12 Pagini — EXEMPLARUL In Ţară: 3 Lei In Străinătate: 6 Lei. — 12 Pagini — Nr. 4 Vineri 5 Ianuarie 1934

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. No. 120223 932

ABONAMENTE IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI are numerele: 3-3010; 3-3011; 3-3012; 3-3013; 3-3014; 3-3015

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ŞI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în ţară

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

„ASOCIAT" SIBIU

CELE DOUĂ GENERAŢII

D. Emile Buré, eminentul nostru amic, a publicat un articol interesant în ziarul său „L'Ordre" asupra stării de spirit a generaţiilor tinere. D-sa a citat o frază pronunţată de d. Jean Zay, deputat, la o întrunire publică: „**Lupta generaţiilor este mai adevărată decât lupta claselor!**"

Ocupându-se de aceeaş chestiune, d. Jean Luchaire, într'un articol publicat în „Notre Temps", spune, că în ultimii 15 ani rolul important l-a jucat în politica internă şi internaţională faimoasa „ceartă a generaţiilor". El constată, că, după generaţia sacrificată în focul războiului, a apărut a doua generaţie sacrificată: aceea de după război.

Intre cele două generaţii nu este comun decât sacrificiul: un sacrificiu acceptat eroic pentru apărarea şi înălţarea Franţei; un alt sacrificiu impus de împrejurările vitrege de după război. Fireşte, că este o mare deosebire între cele două feluri de sacrificii. Generaţia din timpul războiului a avut conştiinţa că, prin sacrificiul ei, va contribui la triumful unei cauze mari şi drepte şi la stabilirea unei păci, care să asigure naţiunilor o lungă eră de linişte, de ordine, de progres şi de civilizaţie; pe când generaţia imediat următoare n'a fost suficient preparată să înfrunte consecinţele atât de grele şi în mare parte neprevăzute, ale războiului, în ordinea materială şi spirituală. Intre cele două generaţii s'au slăbit legăturile şi s'a săpat o groapă.

Cea din urmă s'a considerat pe nedrept sacrificată, din cauza generaţiei precedente, care, dacă a fost capabilă de sublim eroism, n'a fost în stare să asigure o pace temeinică şi o stare normală favorabilă dezvoltării prosperităţii şi a bunului trai, în viaţa socială şi individuală. Aceasta imputare este, de sigur, nedreaptă, în ce priveşte misiunea îndeplinită de generaţia războiului. Această generaţie şi-a făcut admirabil datoria, cu preţul propriului ei sacrificiu. Nu i se putea cere mai mult. Faptul însă, că generaţia imediat următoare s'a găsit într'o situaţie critică, din cauza urmărilor fatale ale unui război atât de lung şi de costisitor, a creat o stare de spirit care s'a manifestat, în diferite ţări, sub forme variate.

In Franţa, numeroşi publicişti de valoare observă cu îngrijorare golul ce s'a creat între cele două generaţii şi reclamă o trăsură de unire între ele. In Italia, tineretul a găsit în fascismul constructiv, formula salvatoare.

In Germania, hitlerismul, la origina sa, a exploatat psihoza disperării a tineretului — Verzweiflungspsichose — spre a atrage şi îndruma generaţia post-belică spre un ţel determinat politic, social şi cultural.

Impresia dominantă, care a apăsat în Germania tineretul după război — spune d. Robert d'Harcourt — a fost aceea a unei imense trădări a vieţii: „Lumea a apărut, pretutindeni, acestei tinereţe, închisă, sigilată. Nicio speranţă de parvenire... Pentru un număr infinit de diplome şi de titluri, un număr neînsemnat de situaţii. Fără îndoială, proletariatul intelectual e o consecinţă universală a războiului. Dezamăgită de condiţiile lumii căreia aparţinea, generaţia sacrificată n'a mai întâlnit pe lângă oamenii ţării ei, sprijinul pe care ea se credea în drept să conteze. Aceşti oameni nu ştiau să recomande decât resemnarea; să dea lecţiuni de stoică răbdare, aproapelui... Pe planul intelectual aceeaş pasivitate, ca şi în politică. O psihoză dizolvantă a tuturor valorilor. Nimic creator".

In asemenea condiţii, tineretul german, lipsit de sprijin, confundat în propria lui neputinţă, aştepta un conducător, un îndrumător, care să-i indice un mijloc oarecare de a eşi dintr'o situaţie nesuferită, să-i schiţeze un ideal de atins, chiar sub forma unei lozinci amăgitoare. De această stare de spirit a profitat hitlerismul.

Să nu uităm însă, că Germania este o ţară învinsă; iar Italia, cu toată victoria câştigată în 1918, s'a considerat dezamăgită de rezultatele conferinţei păcii. La noi, — ca şi în celelalte ţări, — tineretul trebue să fie demnul continuator al generaţiilor, care au contribuit prin sforţările, munca constructivă şi sacrificiile lor, la întărirea, dezvoltarea şi unitatea naţională a statului român. Ea trebue să fie ajutată, sprijinită şi călăuzită, aşa cum impun propriile sale nevoi, ca şi interesele supreme ale neamului românesc.

De aceea, este imperios necesar, ca între cele două generaţii, să se stabilească o strânsă legătură, o comunitate sufletească, care să permită acea binefăcătoare operă de însănătoşire morală şi de întărire a organismului nostru social, bazată pe ideea dominantă naţională şi pe principiile sănătoase, ce pot asigura statului o dezvoltare normală şi pacinică.

—xox—

Furtună în Japonia

Tokio, 2 (Rador).— O furtună violentă a bântuit coasta de nord a Japoniei în ziua de 31 Decembrie.

Pagubele pricinuite de furtună sunt foarte mari.

Mai multe bărci de pescari, surprinse de furtună în largul mării, au fost răsturnate. Şaptesprezece pescari au dispărut şi nu se ştie nimic de soarta lor.

—xox—

Conflictul ruso-japonez

Moscova, 3 (Prin radio). — Ziarele din Moscova confirmă că situaţia din Manciuria este destul de încordată. La Charbin, japonezii au prins 20 ruşi acuzaţi de spionaj şi i-au executat sumar.

In faţa acestor provocări, Moscova se va sili să ia ostateci din rândul japonezilor, pentru orice eventualitate.

In câteva centre industriale sovietic au fost arestaţi curieri şi spioni japonezi.

Funeraliile naţionale ale lui I. G. Duca

Scoaterea sicriului din rotonda Ateneului Român şi aşezarea pe afetul de tun.

(Citiţi reportajul din pagina 3_a)

Dela Barbu Catargiu la I. G. Duca

In anul 1862, sub domnia lui Cuza Vodă, Barbu Catargiu, şeful partidului conservator şi prim ministru, fu asasinat cu o lovitură de pistol în cap, când, eşit dela şedinţa Camerei, scobora în trăsură, dealul Mitropoliei, având lângă el pe Nicolae Bibescu, prefectul de poliţie.

Mare orator, om de o perfectă probitate personală, bărbat de stat de întâia ordine, Barbu Catargiu a murit în puterea vârstei. Căci, născut la anul 1807 a murit la 1862. A trăit numai 55 de ani.

Atâţi ani a trăit şi Ion G. Duca, înaintea căruia se pleacă astăzi toate frunţile cu adevărat româneşti.

Ce mare pierdere pentru ţară!

Fiindcă Ion Duca a fost o podoabă a neamului nostru.

Ţara mică până ieri, deşteptată la viaţa popoarelor libere prea de curând, lipsită de bogăţia unei numeroase intelectualităţi, nu a putut număra în sânul ei prea mulţi oameni politici de o grandioasă suprafaţă. Dar Ion Duca, prin inteligenţă, prin putere de muncă, prin cultură şi prin talent, se ridicase mereu, se ridicase treptat, se înălţase de-asupra celorlalţi.

Şi ce înălţare fără de prihană!

Intrarea lui în viaţa publică şi-a făcut-o sub îndrumarea lui Spiru Haret, în calitate de membru al Societăţii pentru învăţătura poporului român. Apoi a păşit înainte.

In aceste vremuri de îmbogăţire frenetică, omul care cârmuia un partid a rămas sărac. Sărac lipit.

Locuind în Bucureşti, într'un mic apartament, Ion Duca a rămas neîncetat omul vieţii modeste; între carte şi preocupări politice în interesul acestei ţări, care aşteaptă atât de multe şi atât de mult de la oamenii ei politici, Ion Duca a murit pe frontul unei mari bătălii.

Duşmănia, ura, invidia l-au copleşit sub potopul calomniilor chiar din întâia zi a reveniri sale la cârma statului. Şi astfel, patima oarbă l-a răpus pe acest bun român şi distins bărbat de stat.

Acei cari sădesc în sufletele tinere astfel de patimi, sunt cei mai criminali printre făcătorii de rele. Fiindcă nici un om nu s'a putut înălţa prin crimă şi nici un partid politic nu s'a putut funda pe cadavrele adversarilor asasinaţi.

Nefiind membru al partidului liberal, nefiind membru al nici unui partid, cuvintele mele despre ilustrul dispărut nu pot fi bănuite.

Tineretul să asculte, însă, de sfaturile celor cari le vorbesc fără interes personal.

In sânul tuturor partidelor politice sunt introduşi de către adversari agenţi provocatori. Aceştia sunt cei mai activi; aceştia sunt cei mai militanţi; aceştia împing la acţiunile cele mai violente. Aceştia au misiunea de a compromite înjghebările, împingându-le la acte pe care legile ţării şi întreaga conştiinţă omenească le reprobă.

Nici Mussolini, nici Kemal Paşa, nici Hitler n'au ajuns unde sunt prin asasinate. Fasciştii, îmbrăcaţi în cămăşi negre, au mers asupra Romei cu mâna dreaptă ridicată sus, dar dezarmată. Ceilalţi doi au fost înălţaţi de voinţa popoarelor care nu s'au pătat prin asasinate.

Acei cari împing tineretul la fapte reprobate de civilizaţia omenirii sunt şi duşmanii tineretului şi duşmanii României.

CONSTANTIN BACALBAŞA

Cum au procedat asasinii fostului prim-ministru

— Complotul fusese organizat mai de mult —

Ploeşti, 2 Ianuarie

Instruirea criminalului Nicolae Constantinescu şi complicilor săi, precum şi investigaţiunile printre cei ce ar putea să dea oarecari amănunte relative la modul cum a fost pregătită crima, se fac în cel mai strict secret.

Cei trei complici, după cum se ştie, au venit la Sinaia de dimineaţă, au văzut pe fostul prim ministru şi însoţitorii săi când au scoborît din tren, spre a se duce la Castel.

Nu şi-au pus planul în aplicare în acel timp, din cauză că lângă fostul prim ministru mergea d. Dinu Brătianu, ministru de finanţe, şi le-a fost teamă să nu-l impuşte şi pe d-sa, contra căruia, conjuraţii nu aveau nici un ordin şi deci l-au cruţat, rămânând să-şi pună planul în aplicare, la înapoere.

Intrebaţi, de unde ştiau că primul ministru se va înapoia în Capitală pe aceeaşi cale, adică cu trenul, şi nu se va înapoia cu o maşină, în care caz ei nu şi-ar mai fi putut ajunge scopul, au răspuns că aveau informaţiuni precise că se va înapoia tot cu trenul.

De unde aveau acele informaţiuni?... Din uşurinţa cu care unii agenţi puşi să facă pază, dau informaţiuni primilor veniţi.

S'a mai aflat, că cei trei complici şi-au petrecut ziua, înainte de comiterea crimei, în localul lui Nae Georgescu din dosul staţiei Sinaia, jucând table şi bând ca nişte oameni, ale căror conştiinţe nu erau încărcate de grija odioasei fapte ce aveau să comită.

La început se hotărise ca crima să fie săvârşită de Caranica, însă acesta venind pe peron, a dat cu ochii de un agent de poliţie, care-l cunoştea şi de teamă ca afacerea să nu fie ratată, s'a retras la o mică distanţă, lăsând-o pe seama lui Constantinescu; el a aruncat petarda, destinată să producă învălmăşala necesară dispariţiei lor.

O încercare anterioară de asasinat

Tot ei trei au mai încercat, cu câteva zile înainte, să comită crima în Bucureşti, asupra fostului prim-ministru, în momentul când acesta pleca dela preşedinţia consiliului

L-au aşteptat lângă locul viran din calea Victoriei, colţ cu str. General Manu (fostă Verde), spre a-şi pune planul în aplicare, dar primul ministru la plecare, a luat direcţia spre şosea, încurcându-le astfel planul.

Drapel hitlerist ars la Lisabona

Lisabona, 2 (Rador).— Mai mulţi necunoscuţi au reuşit să dea jos drapelul hitlerist de pe clădirea consulatului german.

După ce au dat foc drapelului, ei au dispărut.

Victimile inundaţiilor din California

Los Angeles, 2 (Rador). — **Numărul victimelor inundaţiilor din California este până astă seară de 60 morţi şi 19 dispăruţi.**

La Los Angeles 5000 persoane au rămas fără adăpost.

VILELE „STELELOR" INUNDATE

Los Angeles, 2 (Rador). — *Peste 200 de persoane ameninţate să fie luate de apele furioase eşite din albii, în urma inundaţiilor, au fost salvate de bărcile trimise în ajutorul lor.*

In localitatea Venice 12 pieţe centrale şi străzile înconjurătoare sunt complet acoperite de apă. Numeroase vile aparţinând principalelor stele de cinematograf, construite pe plaja Malibu au fost inundate.

Apă la moara revizioniştilor

— Declaraţiile d-lui Roosevelt —

Declaraţiile pe care le-a făcut d. Roosevelt, preşedintele Statelor-Unite, în legătură cu politica internaţională, cu tratatele de pace şi organizarea Societăţii Naţiunilor, au sporit neliniştea pe continentul european şi confuzia în opinia publică americană.

D. Roosevelt a atacat în termeni neobicinuiţi de violenţi tratatul dela Versailles şi pe autorii lui.

Preşedintele Statelor-Unite a calificat acest instrument de pace drept un pretins tratat stabilit de aşa zişi bărbaţi de stat reuniţi la Paris în 1919 şi cari nu s'au supus decât poftelor nesăţioase şi preocupărilor strâns legate de prestigiul lor personal, fără să ia în serioasă consideraţie cele 14 puncte wilsoniene!...

Această filipică a d-lui Roosevelt împotriva conferinţei păcii şi a tratatului dela Versailles, nu este justificată, nici din punctul de vedere istoric, nici din punctul de vedere de drept.

Programul conferinţei păcii din Paris a fost întocmit pe baza concepţiei wilsoniene.

In ziua de 10 Decembrie 1918, în timpul călătoriei sale pe transatlanticul „George Washington", W. Wilson a declarat membrilor comisiunii de anchetă americană, în afacerile europene (The Inguiry), că Statele Unite vor fi „The only disinterested people" la conferinţa păcii; că marea republică americană va fi supremul arbitru între beligeranţii de eri.

Nu s'a spus atunci că nu va fi o pace dictată de puterile europene, ci un „Wilson peace", adică o pace impusă de Wilson?

In acest scop, chiar în timpul ostilităţilor, fostul preşedinte al republicii Statelor-Unite însărcinase o comisiune de experţi să studieze problemele europene în vederea fixării noilor frontiere.

Membrii acestei comisiuni, ajunşi la Paris, au constituit „Inteligence Section", care a fost ataşată delegaţiei americane de pace.

A treia zi după deschiderea conferinţei păcii, — 21 Ianuarie 1919 — delegaţia omericană a avut la dispoziţie raportul întocmit de Inteligence Section, în care erau trasate noile frontire ale statelor europene.

In planul general al conferinţei, preparat de d. André Tardieu, membru al delegaţiei franceze, se spune:

„Conferinţa are misiunea să prepare organizaţia nouă a relaţiilor internaţionale pe bazele generale enunţate în mesajul preşedintelui Wilson dela 8 Ianuarie 1918 şi în discursul său dela 27 Septembrie 1918, precum şi în răspunsul Aliaţilor formulat la 5 Noembrie 1918".

Când s'a pus în discuţia Conferinţei păcii, noile frontiere ale Germaniei, s'a luat în seamă principiile wilsoniene şi consideraţiile cuprinse în raportul experţilor americani din Inteligence Section.

In cazul acesta, este ciudată declaraţia făcută de d. Roosvelt, că tratatul dela Versailles, în clauzele sale teritoriale, ar fi nesocotit principiile wilsoniene; iar autorii săi au luat în seamă numai poftele lor nesăţioase şi chestiuni de prestigiu personal!

Totuşi, d. Roosevelt a recunoscut, că pacea trebue să fie apărată şi menţinută, pe baza pactului Societăţii Naţiunilor— organism internaţional din care nu face parte America, cu toate că instituţia aceasta este opera lui Wilson.

Or, pactul Societăţii Naţiunilor reclamă respectarea tratatelor în litera şi în spiritul lor. Cum se acordă atunci atacurile violente ale preşedintelui republicii Statelor Unite, împotriva tratatului dela Versailles şi a conferinţei păcii, cu apelul său adresat naţiunilor de a respecta pactul Societăţii Naţiunilor?

Este o evidentă contradicţiune. Ceeace este şubred în politica internaţională, nu-i atât ofensiva foştilor învinşi împotriva tratatelor, cât atacurile unor personalităţi cu mare răspundere, din statele învingătoare, împotriva statutului european şi care pot influenţa o parte din opinia publică internaţională în favoarea revizuirii frontierelor.

De aceea se impune, pe continentul nostru, o perfectă solidaritate a învingătorilor de eri, ca pacea să fie menţinută şi asigurată, respectându-se principiul sacru al inviolabilităţii tratatelor şi luându-se măsurile imperios impuse de siguranţa lor.

Tragicul sfârşit al unui preot

Cernăuţi, 2 Ianuarie

Din Storojineţ se anunţă că puternicul viscol, care a bântuit cu furie în întreaga regiune, a făcut o victimă în persoana preotului Alexandru Vlad, din Răzăşeasca Broscăuţii Vechi (Storojineţ).

Preotul pornind din Storojineţ spre casă a fost surprins de viscol şi neputând înfrunta troienile de zăpadă, s'a refugiat într'o colibă dela marginea şoselei, unde a îngheţat.

—xox—

Copil atacat de un leu dintr'o cuşcă

Varşovia, 2 (Rador). — *La grădina zoologică din Lodz s'a produs azi un accident cu urmări tragice. Un băiat în vârstă de 8 ani, numit Gordon, s'a apropiat prea mult de cuşca în care se afla închis un leu. Leul trecând laba prin gratiile cuştei, a sfâşiat o bucată de carne din trupul băiatului, rupându-i şi antebraţul. Scăpat prea târziu din ghiarele fiarei, copilul a fost transportat la spital în stare foarte gravă.*

—xox—

FILME

— Ascultă, camarade. Fiindcă te văd că eşti cuminte, poţi să pleci în oraş. Să spui că eşti învoit de mine ca să vezi monumentele. Ai înţeles?

— Da' să trăiţi!

— Ce să vezi?

— Molamentili.

— Nu aşa. Uite, îţi scriu cum se zice pe hârtia aceasta. Citeşte tare de câteva ori şi bagă la cap. Am văzut la teorie că nu eşti nici încăpăţânat, nici prost.

— Aţi văzut, să trăiţi!

Cum ajunge la colţul străzii, recrutul zăreşte un maior.

Se înfige în trotuar, ia o ţinută marţială, repede mâinile de-alungul corpului şi trece cu capul întors şi ţeapăn spre ofiţer.

Maiorul, intrigat, îl chiamă.

— Aşa saluţi tu pe superiori?

— Să trăiţi, aşa m'a învăţat la teorie.

— Nu ţi s'a spus că trebue să duci mâna la capelă?

— Să trăiţi, ne-a învăţat că dacă avem mâna dreaptă ocupată, putem să salutăm prin întoarcerea capului.

— Văd că n'ai mâna dreaptă ocupată. De ce n'ai salutat cu ea?

— E ocupată, să trăiţi!

— Intinde-o, să văd cum e ocupată.

Soldatul desface palma.

Ţinea în mână o monetă de un leu, cu care voia să-şi ia o ţigară.

Don Juan

D-na Nadia I. G. Duca, ieşind dela Ateneu

Coroanele în curtea Ateneului